

ÎNCHEIERE

19 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nadejda Negoită, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nadejda Negoită împotriva lui Sava Negoită și Mariei Dușa, intervenient accesoriu notarul public, Rodica Butuc cu privire la declararea nulității cererii de anulare a testamentului și a certificatului de moștenitor legal și la cererea de chemare în judecată înaintată de Sava Negoită și Maria Dușa împotriva Nadejdei Negoită cu privire la declararea succesorului nedemn și declararea nulității testamentului, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 19 iulie 2013, Nadejda Negoită a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sava Negoită și Mariei Dușa, intervenient accesoriu notarul public, Rodica Butuc cu privire la declararea nulității cererii de anulare a testamentului și a certificatului de moștenitor legal.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, la data de 03 martie 2006, a decedat tatăl său, Vasili Negoită.

Susține că, la data de 22 ianuarie 2002, tatăl său, fiind în viață, a întocmit un testament, prin care i-a testat toată averea sa.

Afirmă că, anterior, la data de 03 iulie 2000, tatăl său a mai întocmit un testament, prin care, la fel, i-a testat toată averea sa.

Relevă că, în anul 2012, în urma adresării la notarul public Rodica Butuc, a aflat că, la data de 22 februarie 2005, din numele tatălui său a fost depusă o cerere, prin care a fost solicitată anularea testamentului din 22 ianuarie 2002, cererea respectivă fiind semnată de Elena Stîngă, în lipsa martorilor.

Mai relevă că, la momentul depunerii cererii menționate la notarul public Rodica Butuc, tatăl său nu putea să conștientizeze acțiunile sale sau să le dirijeze în legătură cu vârsta înaintată și boala, pe care o avea.

Invocă faptul că, la data de 02 iulie 2012, notarul public Rodica Butuc i-a eliberat certificatul de moștenitor legal asupra 1/3 cotă-parte din averea succesorală rămasă după decesul lui Vasili Negoită.

Solicită declararea nulității cererii cu privire la anularea testamentului din 22 ianuarie 2002, depusă din numele tatălui său, Vasili Negoită și a certificatului de

moștenitor legal eliberat pe numele său la data de 02 iulie 2012 și încasarea de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

La data de 10 iulie 2013, Sava Negoită și Maria Dușa au depus cerere de chemare în judecată împotriva Nadejdei Negoită cu privire la declararea succesorului nedemn și declararea nulității testamentului.

În motivarea acțiunii reclamanții au menționat că, la data de 06 aprilie 1990, a decedat Liubovi Negoită, iar la data de 03 martie 2006, a decedat Vasili Negoită.

Susțin că, după decesul părinților săi, a rămas averea succesorală, compusă din casa de locuit cu suprafața totală de 43,8 m. p. și terenul aferent cu suprafața totală de 0,3734 m. p. din str. I. Soltîz,16, s. Pelinei, r-nul Cahul.

Afirmă că, ei nu au acceptat succesiunea în termenul de 6 luni stabilit de lege, deoarece la momentul decesului părinților săi, Sava Negoită avea încheiat cu Vasili Negoită un contract de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață.

Relevă că, după decesul tatălui său, Sava Negoită a devenit proprietarul casei de locuit din str. I. Soltîz,16, s. Pelinei, r-nul Cahul, însă nu avea acces la proprietatea sa, deoarece în acest imobil locuia Nadejda Negoită împreună cu familia sa.

Mai relevă că, la data de 23 februarie 2006, Sava Negoită a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nadejdei Negoită cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea proprietății și evacuare fără acordarea altui spațiu locativ, examinarea căreia a durat mai mult de 2 ani, în urma căreia a fost anulat contractul de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață din 24 ianuarie 2006.

Menționează că, ulterior, ei s-au adresat în instanța de judecată cu o cerere, prin care au solicitat prelungirea termenului de acceptare a succesiunii, care prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 19 octombrie 2009, menținută prin decizia Curții de Apel Cahul din 16 februarie 2010, a fost prelungit termenul de acceptare a succesiunii încă cu 6 luni, iar în interiorul acestui termen, s-au adresat cu o cerere la notarul public Rodica Butuc cu privire la acceptarea succesiunii.

Susțin că, despre existența testamentului din 03 iulie 2000 au aflat la data de 25 februarie 2013, când au primit copia cererii de chemare în judecată depusă de Nadejda Negoită.

Afirmă că, în cadrul examinării cererii de chemare în judecată, a fost audiat notarul public Rodica Butuc, care a declarat că, Vasili Negoită i-a comunicat faptul că, Nadejda Negoită a comis fapte amorale.

Invocă faptul că, Nadejda Negoită, ducându-l în eroare pe Vasili Negoită, l-a dus la Biroul notarului Olga Niculiță, unde a fost întocmit testamentul din 03 iulie 2000, care a fost semnat din numele lui Vasili Negoită de Nadejda Gaidașenco, Elena Zaporojan și Tatiana Piteli.

Solicită repunerea în termen, declararea Nadejdei Negoită ca succesor nedemn și declararea nulității testamentului din 03 iulie 2000, prin care Vasili Negoită a testat toată averea sa Nadejdei Negoită.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 01 aprilie 2014 s-au conexas într-un singur proces pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nadejda Negoită împotriva lui Sava Negoită și Mariei Dușa, intervenient accesoriu notarul public, Rodica Butuc cu privire la declararea nulității cererii de anulare a testamentului și a certificatului de moștenitor legal și pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Sava Negoită și Maria Dușa împotriva Nadejdei

Negoiță cu privire la declararea succesorului nedemn și declararea nulității testamentului.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 27 februarie 2015 s-a respins acțiunea înaintată de Nadejda Negoiță împotriva lui Sava Negoiță și Mariei Dușa, intervenient accesoriu notarul public Rodica Butuc cu privire la anularea certificatului de moștenitor legal și a cererii, prin care s-a anulat testamentul, ca fiind depusă tardiv și s-a respins acțiunea înaintată de Sava Negoiță și Maria Dușa împotriva Nadejdei Negoiță cu privire la repunerea în termenul de înaintare a acțiunii, declararea succesorului nedemn și anularea testamentului ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță, respingând acțiunea înaintată de Nadejda Negoiță ca fiind depusă tardiv, și-a argumentat concluzia prin faptul că, în cazul în care Nadejda Negoiță consideră că, prin cererea din 22 februarie 2005 i s-a îngădit un drept, urma să-și revendice acest drept printr-o acțiune în justiție în termenul prevăzut la art. 272 din Codul civil.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că, notarul public Rodica Butuc corect a eliberat certificat de moștenitor legal succesorilor asupra cîte 1/3 cotă-parte din averea succesorală fiecăruia, iar simpla nemulțumire a Nadejdei Negoiță cu 1/3 cotă-parte din averea succesorală nu constituie temei de anulare a acestuia.

Totodată, prima instanță, respingând acțiunea înaintată de Sava Negoiță și Maria Dușa ca fiind neîntemeiată, și-a argumentat concluzia prin faptul că, ultimii nu au prezentat probe în vederea admiterii de către Nadejda Negoiță a vreunei fapte amorale prevăzute la art. 1434 din Codul civil sau săvârșirii de către ultima a faptei premeditate împotriva celui ce a lăsat moștenirea, Vasili Negoiță, iar testamentul din 03 iulie 2000 a fost întocmit în prezența martorilor, cu respectarea prevederilor legale și nu este temei de anulare a acestuia.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2015 s-au respins apelurile declarate de Nadejda Negoiță și Sava Negoiță și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 04 martie 2016, Nadejda Negoiță a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii înaintate de ea.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, au interpretat eronat legea.

Prin referința depusă la data de 14 aprilie 2016 reprezentantul lui Sava Negoiță, avocatul Valeriu Negoiță a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurenței a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Nadejda Negoită nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, au interpretat eronat legea nu poate fi reținut, deoarece nu

reflectă încălcările concrete ale normelor de drept material admise de instanțele judecătorești la soluționarea pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, Nadejda Negoiță nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nadejda Negoiță ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Nadejda Negoiță se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan